

IN MEMORIAM

МУСТАФА ХАСАНАГИЋ

Прибој, новембар, 2024.

IN MEMORIAM

МУСТАФА УФКО ХАСАНАГИЋ

20. април 1941. Прибој - 12. новембар 2023. Београд

Прве фудбалске кораке направио је у родном граду играјући за ФАП. Наметнуо се својим невероватним талентом, нестварним шутом и осећајем за гол, који су га учинили познатим и ван сопственог краја. У Партизан прелази 1961. где ће остати до 1969. године. Први уговор у свом животу, по сопственом казивању, је потписао за зимски капут купљен у летње доба. Тада се суочио и био свестан да је задобио велику част да се нађе у Партизану. Толико велику да му се чинило да би он платио да буде у том клубу. Играо је за млади тим, била је Лига младих тимова, и онда би недељом присуствовао утакмици као резерва па када не би ишло Партизану публика би почела скандирати Мујо, Мујо....тако је ушао у први тим и постао њихов Мујо. Током тих осам година одиграо је 337 утакмица на којима је постигао 355 голова и поставио рекорд који у нашем фудбалу до данас није превазиђен.

Уз изразите особине доброг нападача у Партизану је под стручним надзором најеминентнијих фудбалских стручњака (Бобека и других) израстао је у једног од најквалитетнијих центар-фор играча које смо имали после рата. Специјалност је била да прими лопту на груди а онда из волеја пуца необдрањиво.

Постао је врхунски нападач чији ће голови донети бројне победе, трофеје али и нове навијаче за свој клуб. Био је шампион 1962. 1963. и 1965. године, а на путу до финала Купа шампиона постигао је шест голова. По један Нанту и Вердеру, у шокантном поразу Партизана од Спарте у Прагу утешни гол. Реванш са прваком тадашње Чехословачке једна је од

његових најбољих утакмица. Био је стрелац једног гола у првом полувремену у којем су Партизанове бебе прегазиле противника за коначних 5:0. Хасанагић је том приликом зарадио песмицу навијача у којој се славила његова игра и поредила га са великом звездом противника Квашњаком. Тог гола ће се дуго сећати као и сви који су имали прилику да га виде. Ковачевић и Хасанагић су одиграли дупли пас главама, а онда је најефикаснији играч Партизана у историји клуба лопту закуцао волеј - ударцем иза леђа голмана Спарте. Центарфор чувене генерације „**Партизанових беба**” у којој се нашао поред Шошкића, Јусуфија, Васовића, Галића, Ковачевића. Била је то најбоља генерације у историји клуба, чија популарност је била невероватна. Знао је да заблиста и пре тога, па је Милану у Београду 1964. дао три гола, довољно да у италијанској штампи буде описан као играч у чијим ногама лопте постају ракете. Трзај главом и волеј су постала два заштитна знака Мустафе Хасанагића. Како је сам објаснио *„Волеј је било нешто што ми је природа подарила, али сам га и усавршавао. Јесте, много сам голова дао и главом и волејем”*. У својим сећањима утисак је оставила изјава *„ Дао сам гол Сантосу, Милану три, Манчестер Јунајтеду, Вердеру, Нанту. Новинари ме често питају који гол ми је најдражи. Онај који сам дао Звезди на њиховом новом стадиону и који је донео је Партизану прву победу. Играо сам тада повређен под инјекцијом ”*.

У сезони 1966/67. био је најбољи стрелац лиге, а веће и боље фудбалске дане није дочекао, можда и својом грешком. Играо је без костобрана , спуштених штупци. *„Било је комотније, био сам некако лакши, просто сам се боље тако осећао. То ми је остала навика из млађих дана. Због тога сам, на несрећу, поломио и ногу на утакмици с Ријеком”*. Тако је каријера застала 1968. године, кост је пукла што је у то време значило дугачку паузу, једанаест месеци одсуства са терена. У почетку се чинило да повратка више нема, ипак, вратио се. Потписао је уговор са Серветом, клубом из Швајцарске где је одиграо бриљантну сезону и затим још једну за Шо де Фон у истој земљи где је и зарадио у локалним новинама наслов Краљ Мустафа. Играо је до 1971. и у тридесетој години живота се опростио од фудбала. Неко време је у Сирији био играч-тренер,

а средином седамдесетих година прошлог века био је и тренер турског Анкарагучуа.

За репрезентацију Југославије одиграо је пет утакмица што би вероватно изашло на већи број да није било судбоносне повреде. Јер у то време, које се до данас није надмашило, чак девет играча било је из Партизана у Репрезентацији.

За навијаче Партизана био је Мујо, а за његове Прибојце остао је Уфко. Када је на јубиларним Санџачким играма у Прибоју 1978. године официјелни спикер најавио да екипу домаћина предводи Мустафа Хасанагић, стадион је загрмео. Родни град је том „грмљавином” поздравио све оно што је Хасанагић дао југословенском фудбалу. Са одређене временске дистанце знао је да истакне *„Највећа радост и доживљај су ми биле Санџачке игре. Нека чудновата љепота и раздраганост била је на тој манифестацији. Само се на тим играма могло то доживети”*.

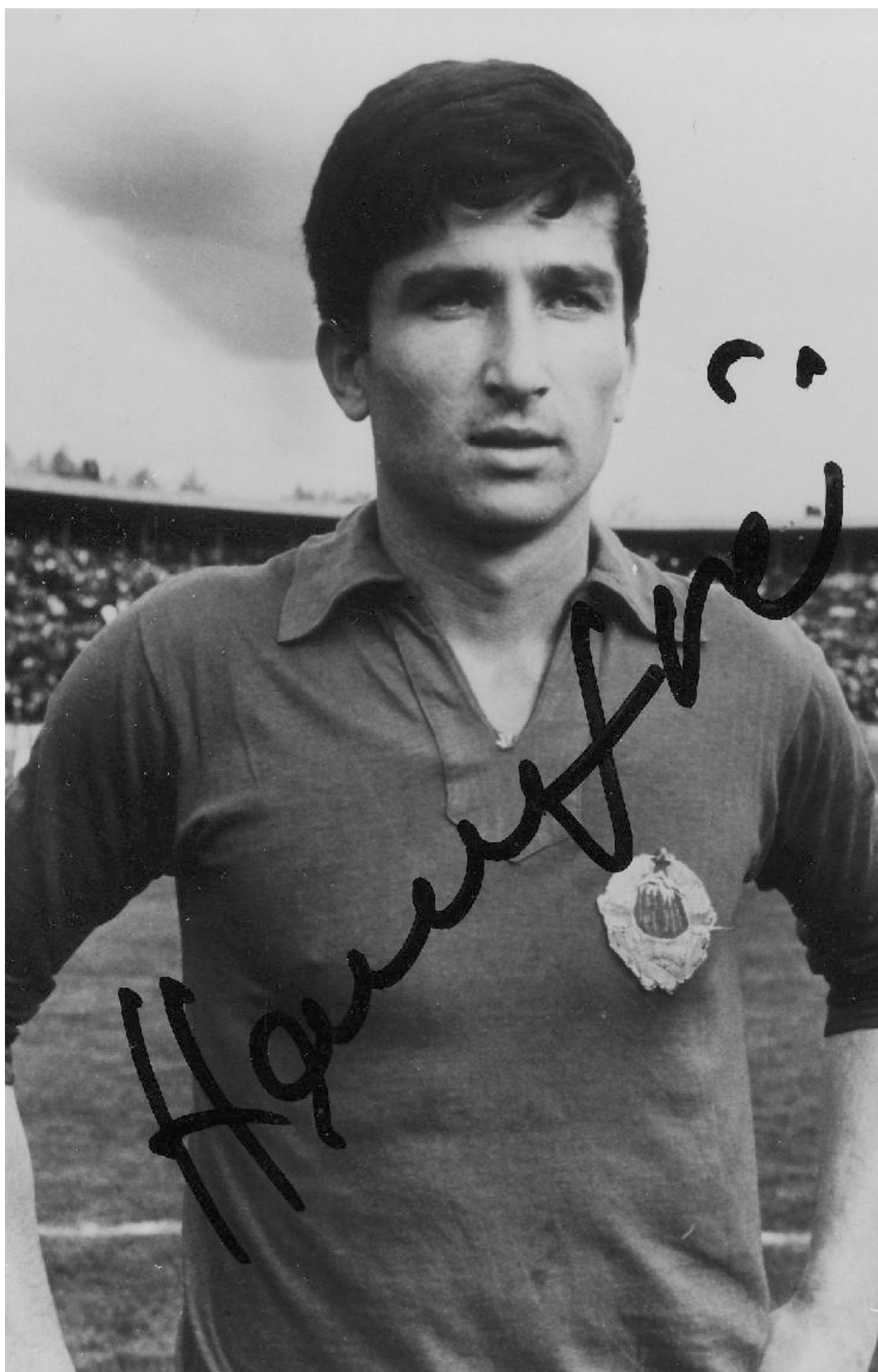
Хасанагић је поред бриљантне фубалске биографије, исписане головима за памћење, дао и музички допринос. У жеку своје популарности снимио је плочу са старим народним песмама. *„ Певао сам за своју душу, наговорили су ме да снимим плочу због које су радње отварали и недељом”*. Био је то човек који шта год је радио деловао је на публику магнетном привлачношћу.

За једну деценију у Партизану, до фаталне повреде, успео је да изгради место себи међу легендама југословенског фудбала. Популарна **„Црно - бела деветка”**, један од првих кафића у Београду био је Мустафин, опредељујући тако његово интересовање у наредне три деценије. Била је то трајна успомена и подсећање на број који му је донео улазак у свет великих и незаборавних.

Последње године живота провео је мирно уз своју породицу супругу Мирсаду, синове Калеба и Атилу, и ћерку Селму. Уживао је одлазећи редовно на Каленић пијацу, возио се градским превозом бр. 24, са супругом уживао играјући се са унуцима, и наравно гледао Партизан. Био је човек од речи, господин, јединствен и непоновљив Мустафа Хасанагић.

Потписан уговор са Партизаном

Репрезентативац Југославије

Детаљ са утакмице

Детаљ са утакмице

Радост после сваког гола

MUSTAFA HASANAGIĆ

UZ NARODNI ANSAMBL RADETA STOJANOVIĆA

EPY-3751

SARAJEVO NA MILJACKI HLADNOJ (RADE STOJANOVIĆ — BLAGOJE NASTIĆ)

LJUBAV NAŠA KRATKA BEŠE (RADE STOJANOVIĆ — BLAGOJE NASTIĆ)

MOČEVČIĆU, MALI CARIGRADE (narodna)

ŠETAO SAM KRAJ MORAVE (RADE STOJANOVIĆ — BLAGOJE NASTIĆ)

Jugoton

PODUZEĆE ZA IZRADU GRAMOFONSKIH PLOČA
ZAGREB DUBRAVA

MADE IN YUGOSLAVIA

Снимак због којег су продавнице отворане и недељом

Најбољи стрелац првенства

Две легенде

До краја веран Партизану

IN MEMORIAM

МУСТАФА УФКО ХАСАНАГИЋ

Организатор изложбе и издавач каталога

Завичајни музеј Прибој

За издавача

Нада Милићевић, директор

Иложбени простор

Галерија Надежде Наде Виторовић

Аутор изложбе и каталога

Слободанка Клачар

Историчар уметности, кустос Завичајног музеја Прибој

Компјутерски слог и прелом

Маида Туркмановић

Археолог, кустос Завичајног музеја Прибој

Фотографије

Из архиве породице Хасанагић

Обрада фотографија

“Жика слика Чубура”

Штампа “Графичар” Ужице

Тираж 150

Прибој, новембар, 2024.

